

AFID - CV

Al professorat interí

El pròxim 30 de novembre se celebraran les eleccions sindicals en l'ensenyament públic, els resultats de les quals determinaran la representativitat i l'accés als òrgans de negociació per part de les diferents candidatures presentades.

L'Associació de Funcionaris Interins Docents (AFID) ha arribat a un acord amb l'STEPV-lv per concórrer junts en les mateixes candidatures perquè compartim la mateixa visió sobre les polítiques educatives i les propostes a la problemàtica laboral del professorat interí. L'acord entre AFID i STEPV-lv inclou un **programa electoral comú**, la participació conjunta en les taules de negociacions estatal i autonòmica i la defensa d'un sindicalisme alternatiu, participatiu i democràtic enfront de la pràctica sindical burocràtica que representen altres organitzacions.

AFID denuncia la visió deformada que l'administració valenciana difon públicament sobre el professorat interí. Segons aquesta visió interessada:

- Els interins copen les places convocades en les oposicions.
- Des de 1999, amb el canvi d'estratègia de la Conselleria d'Educació, amb oposicions que inclouen convocatòries àmplies d'oferta d'ocupació pública, ha crescut el percentatge d'interins aprovats. Segons l'administració, "els interins han canviat el xip que tenien de no presentar-se a les proves per les promeses de l'accés diferenciat".
- El canvi legislatiu del govern del Partit Popular sobre el sistema d'accés —consistent a fer prevaldre fins al màxim "possible" l'experiència prèvia docent en la fase de concurs— ha propiciat l'increment d'aprovats dels interins.
- El col·lectiu que més aprova és, justament, l'interí de major antiguitat.

Aquestes afirmacions s'il·lustren, amb una estadística molt colorista amb dades de la direcció general de Personal en la qual apareixen, segons aquesta mateixa font, els percentatges d'interins aprovats per antiguitat i cos. Però moltes d'aquestes informacions estan desproveïdes de rellevància significativa. Si no s'analitzen amb precisió, la presentació freda d'unes dades aparentment espectaculars pot servir per a manipular l'opinió pública, que desconex la veritable realitat del problema, com és el cas.

La situació de la interinitat és socialment insostenible: només al País Valencià hi ha prop d'11.000 docents interins, i més de 80.000 en el conjunt de l'Estat. Són homes i dones que no són considerats ni com a treballadors ni com a ciutadans. No seran treballadors mentre se'ls neguen drets reconeguts a qualsevol treballador

només pel fet de ser-ho. Tampoc no són considerats ciutadans, perquè el ciutadà, qui és membre d'una societat, espera d'ella que li faça justícia, que li proporcione l'imprescindible per a poder tirar avant, pel seu compte i risc, un projecte de vida digne. I això no es pot aconseguir amb un treball precari.

El que demanem d'un Estat social de dret —i també de la resta dels sindicats— és l'establiment d'uns mínims de justícia i de valors als quals, conscients de pertànyer a una societat pluralista, no estem disposats a renunciar. Mínims de justícia són, per exemple:

- Cal el reconeixement que el docent interí forma part del sistema educatiu i és consubstancial a ell. És impensable un començament de curs sense interins.
- És impropï de tota dignitat mantindre en precarietat i inestabilitat persones que presten serveis per a l'administració educativa des de fa 10, 15 o 20 anys, amb la incertesa afegida de desconèixer si podran jubilar-se.
- És indigne substituir un treballador per un altre.
- Cal equiparar en drets —en obligacions ja ho estan— el personal interí amb els funcionaris de carrera.
- És necessari canviar el sistema d'accés a la funció pública docent. Quan apostem per un canvi del sistema ho fem no només pensant en els interessos particulars del col·lectiu d'interins. Tan injust és demanar experiència a qui no en té com coneixements sobre continguts a qui ja els ha demostrat i s'ha allunyat de la pràctica memorística que és imprescindible superar per a comptabilitzar els mèrits. És de justícia un canvi en el sistema d'accés que permetta obtindre un treball digne i estable a aquelles persones que ja ho exerceixen en precari durant anys.
- El nou Estatut del Professorat ha d'incorporar la regulació de millores en les condicions laborals del docent interí.

Denunciem el missatge que "no es pot canviar el sistema perquè és com és, i no pot ser d'una altra manera". No hi ha canvi en el sistema si no hi ha ni voluntat política ni de canvi. Denunciem la traïció envers el col·lectiu d'interins per part d'altres sindicats, que col·laboren amb l'Administració i ens neguen uns mínims de justícia.

AFID es presenta a les eleccions sindicals en les candidatures de l'STEPV-lv i, com els docents interins, no s'empara amb la calor de l'estable. El nostre compromís col·lectiu és continuar treballant per aconseguir aquests mínims de justícia.

Volem sumar forces i demanem el suport del professorat perquè volem canviar les coses i seguir compartint decisions, compromisos i projectes.

Al profesorado interino

El próximo 30 de noviembre se celebrarán las elecciones sindicales, cuyos resultados determinarán la representatividad y el acceso a los órganos de negociación por parte de las distintas candidaturas presentadas.

La Asociación de Funcionarios Interinos Docentes (AFID) ha llegado a un acuerdo con el STEPV-lv para concurrir juntos en las mismas candidaturas, porque compartimos la misma visión sobre las políticas educativas y las propuestas a la problemática laboral del profesorado interino. El acuerdo entre AFID y STEPV-lv incluye un **programa electoral común**, la participación conjunta en las mesas de negociaciones estatal y autonómica y la defensa de un sindicalismo alternativo, participativo y democrático frente a la práctica sindical burocrática que representan otras organizaciones.

AFID denuncia la visión deformada que la administración difunde públicamente sobre el profesorado interino. Según esta visión interesada:

- Los interinos copan las plazas convocadas en las oposiciones.
- Desde 1999, con el cambio de estrategia de la Conselleria de Educación, con oposiciones que incluyen convocatorias amplias de oferta de empleo público, ha crecido el porcentaje de interinos aprobados. Según la administración, "los interinos han cambiado el chip que tenían de no presentarse a las pruebas por las promesas del acceso diferenciado".
- El cambio legislativo del gobierno del Partido Popular sobre el sistema de acceso —consistente en primar hasta el máximo "posible" la experiencia previa docente en la fase de concurso— ha propiciado el incremento de aprobados de los interinos.
- El colectivo que más aprueba es, justamente, el interino de mayor antigüedad.

Estas afirmaciones se ilustran, con una estadística muy colorista con datos de la D. G. de Personal en la que aparecen, según esa misma fuente, los porcentajes de interinos aprobados por antigüedad y cuerpo. Pero muchas de esas informaciones están desprovistas de relevancia significativa. Si no se analizan con precisión, la presentación fría de unos datos aparentemente espectaculares puede servir para manipular a la opinión pública, que desconoce la verdadera realidad del problema, como es el caso.

La situación de la interinidad en la enseñanza es socialmente insostenible: sólo en el País Valenciano existen cerca de 11.000 interinos, 80.000 en el conjunto del estado. Son hombres y mujeres que no son considerados ni como trabajadores ni como ciudadanos, porque se les

niegan derechos que se le reconocen a cualquier trabajador por el mero hecho de serlo y porque el ciudadano, como miembro de la sociedad, espera de ella que le haga justicia, que le proporcione un proyecto de vida digno. Y esto no se puede alcanzar desde la precariedad. Lo que demandamos de un estado social de derecho —y también del resto de los sindicatos— es el establecimiento de unos mínimos de justicia y de valores a los que, conscientes de pertenecer a una sociedad pluralista, no estamos dispuestos a renunciar. Mínimos de justicia son, por ejemplo:

- Es necesario el reconocimiento de que el interino es parte del sistema educativo y es consustancial a él. Es impensable un comienzo de curso sin interinos.
- Es impropio de toda dignidad mantener en precariedad e inestabilidad a personas que llevan prestando servicios durante 10, 15 ó 20 años para la administración educativa, con la incertidumbre añadida de desconocer si podrán jubilarse.
- Es indigno sustituir un trabajador por otro.
- Urge equiparar en derechos —en obligaciones ya lo están— con los funcionarios de carrera.
- Es necesario cambiar el sistema de acceso a la función pública docente. Cuando apostamos por un cambio del sistema lo hacemos no sólo pensando en los intereses particulares del colectivo de interinos. Tan injusto es pedirle experiencia al que no la tiene como conocimientos sobre contenidos a quien ya los ha demostrado y se ha alejado de la práctica memorística que es imprescindible superar para que contabilicen los méritos.
- El nuevo Estatuto del Profesorado debe incorporar la regulación de mejoras en las condiciones laborales del docente interino.

Denunciamos el mensaje de que "no se puede cambiar el sistema porque es como es, y no puede ser de otra manera". No hay cambio en el sistema si no hay ni voluntad política ni de cambio. Denunciamos la traición hacia el colectivo de interinos por parte de otros sindicatos, que colaboran con la administración y nos niegan unos mínimos de justicia.

AFID se presenta a las elecciones sindicales en las candidaturas del STEPV-lv y, como los docentes interinos, no se guarece al calor del establo. Nuestro compromiso colectivo es continuar trabajando para conseguir esos mínimos de justicia.

Queremos sumar fuerzas y pedimos el apoyo del profesorado porque queremos cambiar las cosas y seguir compartiendo decisiones, compromisos y proyectos.